

[Sandau.]

væsentlige ting, at folketinget ikke mere skal lovgive om størrelsen af de forskellige afgifter, men at handelsministeren bemyndiges til at fastsætte disse ved bekendtgørelse. Ordet bemyndigelse skurrer altid lidt i ørerne på én, men der gives som bekendt tilfælde, hvor bemyndigelser kan bruges. Man kan af lovforslagets bemærkninger se, at patentdirektoratet før og under krigen gav et betydeligt overskud, men da afgifternes størrelse nu engang var fastsat i loven, blev de ikke sat ned. Det havde egentlig været bedre, om man havde søgt denne bemyndigelse til at ændre afgifterne på et tidspunkt, da direktoratet gav et betydeligt overskud.

Jeg vil gerne understrege, at når vi uden større betænkeligheder kan acceptere, at handelsministeren i fremtiden kan fastsætte afgifternes størrelse ved bekendtgørelse, er det først og sidst på grund af den klausul, der findes i lovforslagets bemærkninger om, at det ikke er meningen, at taksterne ud over en rimelig sikkerhedsmargen skal give overskud til direktoratet, og dette kan naturligvis særlig i en tid med skiftende konjunkturer reguleres bedre rent administrativt end igennem en mere besværlig lovgivning.

I øvrigt nærer jeg nogle af de samme betænkeligheder med hensyn til opførelse af en nybygning som det ærede medlem hr. Peter Larsen. Jeg vil gerne spørge den højtærede handelsminister om, hvilke forhold det er, der kræver denne større bygning. Vil f. eks. klasseregistreringen af varemærker kræve større pladsforhold? Jeg nærer bl. a. den betænkelighed ved at opføre en nybygning, at man så måske vil begynde at lede efter noget mere personale til at putte ind i bygningen. Ville det ikke være klogt at afvente resultatet af de nye regler og de forhøjede takster og se, om der ikke bliver færre ansøgninger end hidtil? På den anden side: hvis det viser sig, at arbejdet tager til i omfang, kan man selvfølgelig lige så godt bygge først som sidst og få det indrettet rigtigt.

Med hensyn til lovforslaget om ophævelse af besættelsestidens midlertidige patentlovgivning kan jeg støtte, at man tager dette skridt, men selvfølgelig med den varsomhed, der må kræves. Vi må nu ind i det normale

livs rammer igen, da der er gået mange år, siden denne lovgivning blev gennemført, og den siden da er blevet forlænget.

Lynnerup Nielsen: De ændringer, som ønskes gennemført i loven om patenter, er stort set ændringer, der skal sikre direktoratet for patent- og varemærkevæsenet en afgiftsforhøjelse, der svarer til stigningen i udgifterne og skaber den nødvendige balance. Lovforslaget tilsigter altså en ajourføring, som det stedse stigende prisniveau ganske naturligt må medføre, men derudover indeholder det en bemyndigelse til handelsministeren til fremover ved bekendtgørelse at fastsætte afgifternes størrelse og de nærmere regler for deres betaling. Det vil være naturligt, at en sådan bemyndigelse gives handelsministeren, så meget mere som man herved sikrer, at patentvæsenet kommer til at hvile i sig selv og det ikke bliver nødvendigt, hver gang en prisstigning finder sted, på ny at behandle patentlovgivningen her i tinget. Jeg har forstået ministerens fremsættelse således, at det er tanken ikke at sætte afgifterne højere, end at indtægterne derfra svarer nogenlunde til de udgifter, der er forbundet med driften af direktoratet for patent- og varemærkevæsenet. Forhøjelse er jo uundgåelig, såfremt der skal være balance mellem indtægter og udgifter. Når den forhøjelse, der har fundet sted, nok kan synes meget stor, skyldes det, som det også fremgår af bemærkningerne, at der tænkes opført en nybygning, hvis forrentning og afskrivning naturligvis vil kræve en vis del af forhøjelsen. Vi kan imidlertid være tilfreds med, at patentkommissionen fremdeles kan eftergive indleveringsafgiften, når patentansøgeren godtgør at være trængende.

Jeg kan tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af de principper, der er nedfældet i lovforslaget, idet jeg kan tilslutte mig ønsket om, at det underkastes en udvalgsbehandling.

Mit parti kan også tiltræde lovforslaget om ophævelse af krigs- og besættelsestidens midlertidige patentlovgivning. Det må vel med rette kunne siges, at der nu er hengået så mange år efter krigen, at disse særlige hensyn til patentrettigheder kan ophøre, idet de heromhandlede patenter og patentansøgninger må kunne gå ind under de